

# El Girona posa fi a un any i mig sense remuntar un partit

El Girona va tallar divendres a Anoeta (1-2) una ratxa de 587 dies sense ser capaç de capgirar un marcador advers

La darrera vegada va ser al maig del 2024 en la històrica victòria contra el Barça (4-2) a Montilivi

---

El gol de Gonçalo Guedes feia preveure un altre dia de ruixat per al Girona. Sense haver fet res de l'altre dijous, la Reial Societat s'avançava al marcador i obligava els de Michel a tornar a anar remolc al marcador. Un fet que s'havia convertit, fins divendres, en la rutina d'un equip avesat a remar i remar sense veure com era capaç de capgirar un resultat advers des de feia molt de temps. Més d'un any feia, sí, que el Girona no remuntava un marcador en contra. Concretament des que el Barça es va avançar a Montilivi dues vegades (0-1 i 1-2) la temporada 2023-24 i els gironins van aconseguir acabar-se imposant per un impactant 4-2 que va valer la classificació matemàtica per a la Champions League. Des d'aquell 4 de maig del 2024 gloriós, que el Girona no havia pogut treure la ràbia i el caràcter per capgirar cap dels 41 partits en què el rival se li va posar per davant. Cap, que ja és dir. Fins divendres, quan després d'una segona part notable en què va anar empetitint la Reial Societat, el talent d'Ounahi i Tsygankov van rescatar l'equip per endur-se els tres punts d'Anoeta. Un guió de partit, amb patiment i gaudi, perfecte per a un equip que necessitava una victòria a domicili per reforçar l'autoestima i la confiança. Perquè amb el triomf a Sant Sebastià el Girona també va trencar una ratxa de vuit partits sense conèixer guanyar fora de casa a la Lliga; un fet que no passava des del mes de maig de la temporada passada quan ho va fer, amb el premi de la permanència matemàtica inclòs, al camp del Valladolid. Michel fa temps que avisa que costarà sortir de baix. Que caldrà temps per poder anar eixugant el dèficit de punts de les primeres jornades i que el Girona serà un dels equips que estaran en la guerra per fugir de les brases. «Estem en un grup que patirà durant temps. És important tenir aquesta xifra de quinze punts. Si no haguéssim guanyat a Anoeta i els nostres rivals sí, la distància pesaria més», explicava Michel al final del partit. En aquest sentit, fer-ho com ho va fer el Girona, reaccionant a l'1-0 de Guedes sense davanter centre i masegat de cops per tot arreu fa que el triomf encara més valor. Ho reconeixien tant Michel com Arnau Martínez al final del partit quan parlaven de victòria «necessària». El tècnic, a més a més, reconeixia que el patiment, perquè el Girona encara està en una situació crítica, és «millor» quan s'està «a prop de l'objectiu». L'1-2 a Anoeta obre la cortina, ventila i fa que entri una mica de llum a Montilivi. El duel contra l'Oviedo a l'estadi hauria pogut ser, molt abans, el punt d'inflexió que necessitava el Girona. Aquell dia, els de Michel van remuntar el 0-2 dels asturians però es van deixar igualar en l'afegit per quedar-se a mig camí de la reacció (3-3). De dies en què l'equip ha tret el geni i el caràcter per rebel·lar-se i mirar de capgirar un marcador advers n'hi ha hagut pocs. La temporada passada al camp del Vila-real (del 2-0 al 2-2) podria ser el que s'hi acosta més, perquè en la resta, es van celebrar empats de mínims contra Espanyol o València (1-1) conscients que guanyar era missió impossible. I enguany, el mateix. Tret del dia de l'Oviedo (3-3) o de l'Ourense CF, a la Copa, on es va empatar tot i acabar perdent (2-1), el Girona no havia tingut mai opcions de remuntar els partits que se li havien complicat. Dos anys sense remuntar a fora. La remuntada agafa encara més dimensió perquè era fora de casa on el Girona no aconseguia capgirar un resultat advers des de feia més de dos anys. La darrera a domicili va ser al novembre del 2023 a Vallecas, quan Savinho i Dovbyk van donar la volta a l'1-0 d'Álvaro García (2-1). Els de divendres a Anoeta van ser només tres punts, però tres punts que van amanits amb una bona dosi de confiança per a un vestidor que en va mancat. I així, els vint punts que demana Michel per tancar la primera volta són una mica, encara que sigui matemàticament, una mica més a prop.